

הגזל עצים

פרק תשיעי

בבא קמא

צה

עין משפט
גזל מצוה

חמסס הרעא - שבלו בשמים ומלאו רוב הצואות בעולם והזלו הפירות: **לענין גזל** - אם צל להזיק ולעשות מן גרוטאות יש יותר מן הראשונים וזהו רבים: **עבדו עובדא** - באלס שהלוח את הצירו על המטבע והזכירו עליו והלכו אלל אנדרימוס סוחר

ישמעאל והיה לו מן הראשונה ומן הקטנה ומלאו בה' של מטבע שניה' מן הראשונה ומן לו סמנה: אמר רבה גרסינן בצלוה: **סוורק מטבע של חבירו בים** - אע"פ שאין יכול לטולו: **פטור** - כדמפרש ואולי דלא שקליה בידה אלל דלדייה שהיתה ביד בעלים והכה זה חתה ידו וניהיה לים האיל ולגוליס כן וקבל מנו לים אמר ליה הא מנח קמך ולדיה אבדה ולי משום דבעי למיבד זוזא לבר אמוראה למישט ולמישקליה גרמא הוא שגורס להפסידו ארובו שגר וגרמא במקום פטור: **אלל עפובין** - בשעת החזה דהוה ליה מעשה בידים, אבדו הוא, ואין זה גורס' אלל ממש-היא ממש החיזו: **היה לו מעוה בקיסריתא** - מקום והוא רחוק מאלו ויש בו הכנת דרכים ואין שירות מלוות שם: **אין מחללי** - אלמלא אבדו חשיב ליה בים הגזל: **השג' אשפריי"ל** - בלע"ז שפתח את המלכה: **בקרונסא** - מרטי"ל בלע"ז: **ופרטיה** - עשאו כחבן חלקה לשון פרטיה: **בשופינא** - לימ"ז בלע"ז של פחים: **פפורי פפרים** - וממש הוא ולא גרמא, **לעמא דרבה** בצלוה משום גרמא בצוקין הוא ופטור: **על אונט ופרטור** - אלמלא אף על גב דלא חסיה כיון דעשה ממשנה בגופו לאו גרמא קתסיב ליה אלל ממש גבא עני כיון דמחיה בקרונסיה ופחקהו ועל (בלע"ז) חכרו דמים מעשה הוא: **רבה לטעמיה** - הלך גבי עבד נמי חכרו הוא (וכנגד אונט-פטור) משום דהכי לא הוה ליה למיחש והאין והאין גרמא הוא: **הגורס** - חשקהו"ל בלע"ז פוגם: **במי חטאה** - שקל כנגדן משקולות, ופרה וכל מעשה נפסלים במלאכה: **דאמר ליה** - גיירא קלאי מינך, **והתקין לה** רמי בר חמא היכי דמי אי

עד - בתמינה' פי' בקונטרס ונותן לו שמונה ולפירושו חשיב ממשלה למטה כלומר י"ב או י"א בתמינה' עד' בתמינה' איהיב ליה תמינה' אלל הא תשעה מן הראשונים בתמינה' בשנים יהיב ליה ט' מן השניים חתה ט' של ראשונים או י' ב' ור"ח פי' עד' בתמינה' ויהיב ליה י' ולפירושו הוי מלמטה למעלה:

עבורין ולגולין - לאו דוקא אלל חפ"י עבורין אי מני בר אמוראה למשקליה הוה כללולין ואפי' ללולין אי לא מני למשקליה חשיב והא דנקט ללולין ומכורין משום דהתם ללולין מני שקיל להו בר אמוראה וסתם עבורין לא מני שקיל בר אמוראה:

וה"מ דלדייה אדויי משמע הכא דלא חשיב הגבהה כי דלדייה אדויי בלא נטייה בידו אע"פ שעומד בחזיר למעלה מג' קודם שיפול לגמרי וכן בהניזקין (גיטין 97 ע"ב) גבי עני המנקה בראש הזית וקטפה דכפ"ק דב"מ (דף ט"ו ע"ב) אמר גבי טעיה שראשו אחד על העמוד וראשו אחד מוכח ע"ג קרקע שאם הגביהו חסר ראשו המונח ע"ג קרקע ונתקו ראש שע"ג העמוד להצירו אללן שהיא קונה מטעם הגבהה ולי' משיכה קלאמר התם אלמאי נקט ראשו אחד ע"ג העמוד אלמא חשיב הגבהה וי"ל דהתם חשיבא הגבהה טפי לפי שראשו אחד אוחז בידו אי"ל התם מיירי כגון שידו כ"כ גבוהה כשינתקו לא יפול ראשו לרצף אלל יתא הגבהה ג' מעל הארץ ולי"ל דבכוף שילוח הקן (חולין 97 קמ"ג) משמע דכי עריך אקן ומתגביה ויזים חשיבא הגבהה לקנות אע"פ שאין תופס בידו וי"ל דדוקא הכא ובהניזקין לא חשיבא הגבהה דאיכא תרתי לגריעותא דלא תפסו וגם אין מגביה אלל משפיל אבל יזים דמתגביה חשיבא הגבהה אבל אם היו נופלין למטה ע"י עריפת הקן לא היה קונה כיון שאין תפוס בידו כלל ולפי' זה הו"מ לפלוגי הכא בלדייה אדויי בין דרך ירידה לדרך עלייה אלל דמיחא ליה לפלוגי בדרך ירידה גופיה בין אדוייה אדויי בין

גב א מיי" פ"ד מלכות מלוה הלכה כי סמך לאוין קטן טו"ש י"ד חסי קס:
גב ב מיי" פ"ד מלכות חובל ומויק הלכה כי סמך עשין ע טו"ש ח"מ סימן שפ טע"ף א וטע"ף ב כג"ס:

גב ג מיי" פ"ד מלכות מעבד בני הלכה כי סמך עשין טו"ש י"ד ח"מ סימן שפ טע"ף א וטע"ף ב כג"ס:

גב ד מיי" פ"ד מלכות חובל ומויק הלכה כי סמך עשין טו"ש י"ד ח"מ סימן שפ טע"ף א וטע"ף ב כג"ס:

גב ה מיי" פ"ד מלכות חובל ומויק הלכה כי סמך עשין טו"ש י"ד ח"מ סימן שפ טע"ף א וטע"ף ב כג"ס:

גב ו מיי" פ"ד מלכות חובל ומויק הלכה כי סמך עשין טו"ש י"ד ח"מ סימן שפ טע"ף א וטע"ף ב כג"ס:

גב ז מיי" פ"ד מלכות חובל ומויק הלכה כי סמך עשין טו"ש י"ד ח"מ סימן שפ טע"ף א וטע"ף ב כג"ס:

גב ח מיי" פ"ד מלכות חובל ומויק הלכה כי סמך עשין טו"ש י"ד ח"מ סימן שפ טע"ף א וטע"ף ב כג"ס:

גב ט מיי" פ"ד מלכות חובל ומויק הלכה כי סמך עשין טו"ש י"ד ח"מ סימן שפ טע"ף א וטע"ף ב כג"ס:

גב י מיי" פ"ד מלכות חובל ומויק הלכה כי סמך עשין טו"ש י"ד ח"מ סימן שפ טע"ף א וטע"ף ב כג"ס:

גב יא מיי" פ"ד מלכות חובל ומויק הלכה כי סמך עשין טו"ש י"ד ח"מ סימן שפ טע"ף א וטע"ף ב כג"ס:

[מ"ט פ"א
משה כ
ויחלמו פי"ב
דמ"ט
לעיל א
קדושין כ"ד
לעיל פו
קדושין ס"ו
גיטין כ"ג
לעיל נ"ו
רש"ז
לעיל ג"ג

נכתוב